

Verbroken verbinding

Verbroken verbinding

'de onderstroom'

Simone Hartman

Schrijver: Simone Hartman

Coverontwerp: Simone Hartman

Illustratie: Marten Wielinga

ISBN: 9789463675864

© Simone Hartman

Tweede uitgave: december 2018

Eerste uitgave: juni 2018

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in welke vorm dan ook, zonder voorafgaand schriftelijke toestemming van de schrijver.

Inhoud

Woord vooraf.....	7
Deel 1	11
Juni 1998.....	13
Verwachting	15
Samen.....	17
Losse stukjes	19
Geluk van binnen uit.....	20
Zon en schaduw	22
Béng!.....	23
Ik ben alleen	25
Verhuizen	29
Een duwtje in de rug.....	31
Verliefd op jou!	32
Ik zing, ik zing, ik zing.....	34
Over leven en dood gaan	36
Augustus 1998	38
Deel 2	39
November 2005.....	41
Je ademt niet uit.....	43
Hoe het begon - 1993.....	45
Juni 2006.....	48
Kawasaki.....	51
Tijd voor de zon.....	53
Mijn papa.....	55
Twee werelden?	57

Zomer 2014	59
Maart 1999	61
Een heldere blik.....	64
Ik ga weer zingen	66
Kom maar bij mij.....	68
Een meisje	70
Deel 3	73
Januari 2017	75
Een stukje thuis	77
Woordloos contact.....	79
September 2017.....	81
Konijntjes met stress	84
Vandaag schijnt de zon	86
Blauwe vlinders	89
De afdaling	91
Hoor je mij?	93
Mijn beweging afmaken.....	95
La Traviata	97
Geen kind meer.....	99
Twee werelden	101
10 maart 2015	103

Woord vooraf

Verbroken verbindingen, ik zie ze overal. Verbroken verbindingen omdat we geleerd hebben bewegingen niet af te maken. Ik zie ze omdat ik ze herken. Ik herken ze omdat ik zelf zo goed weet hoe het is, om te leven vanuit zo'n verbroken verbinding.

Jarenlang stroomt ook mijn energie niet meer als vanzelf. De moeiteloosheid die ik als kind omarm maakt plaats voor aangeleerd gedrag dat ik niet met woorden kan duiden. Het voelt soms alsof waar eerst bruggen waren, nu lastige obstakels op mijn pad zijn gekomen. Obstakels die me niet tegenhouden, maar die wel moeite kosten om er langs te komen.

'Waar ben jij het aller-bangste voor?' vraagt mijn vriendinnetje mij op het schoolplein. Ik ben zeven jaar als we samen rondjes lopen op de rand van de zandbak. Balancerend om ons evenwicht te bewaren. Over het antwoord op haar vraag hoef ik niet lang na te denken. Ik weet het meteen. 'Ik ben het bangst voor mensen die zich niet meer kunnen voorstellen hoe iets voor jou moet zijn,' zeg ik. Een wereld zonder empathie.

Vanuit verbroken verbinding is dat waar we terecht komen. Als ik mezelf niet eens toesta om wat ik voel naar buiten te brengen, hoe kan ik dat jou dan wel gunnen?

Soms gebeurt het gewoon. Nog steeds, hoor. Dan adem ik in en vergeet ik weer uit te ademen. Ik maak mijn beweging niet af, hou binnen wat eigenlijk naar buiten wil. Gelukkig zoekt de natuur steeds weer naar evenwicht en hoera, kan ik het steeds sneller alsnog veranderen.

Hoe ik dat doe, dat deel ik in dit boek met jou. Het is mijn meest persoonlijke verhaal dat ik hier aan je voorleg. Ik vertrouw er op dat jij er voorzichtig mee zult zijn. Wellicht zijn mijn ervaringen zelfs een lichtje op jouw pad. Dat zou mooi zijn. Ik heb ze met liefde beschreven.

Een soort eerbetoon aan mijn ouders is het ook, die mij hebben voorgeleefd wat onvoorwaardelijke liefde betekent. Precies dat hoop ik door te geven.

Hoe mooi zou het zijn als dit verhaal van mij kan bijdragen aan nog meer heling, nog meer balans? Voor jou of zodat je het door kunt geven? Waar mijn verhaal je raakt, ligt er misschien op jou ook nog een lang vergeten stukje te wachten. Is het boek dat je nu in handen hebt een seintje dat ook jij nog iets op mag rapen?

Met alles wat ik heb en vanuit een diepe liefde voor het leven geloof ik in de positieve onderstroom. Dat is altijd zo geweest en ik hoop dat het altijd zo zal blijven. Zelfs als er soms stukjes van mezelf zijn die ik, al is het maar voor even, het liefst heel ver van me af wil gooien. Ik zoek en vind ze altijd weer terug.

Simone

26 juni 2018

Oegstgeest, 2 maart 1981

Lieve Simone,

Zo'n dichtje nu, wat wil dat zeggen

Op wetenschappelijk gebied?

Niets, doch het laat je overleggen

Wat waar en echt is en wat niet

Veel is bewezen

Wat toch eigenlijk niet waar is

En veel is eeuwig waar

Ofschoon 't bewijs niet daar is

Je Papa

Deel 1